

ПРОЈЕКАТ "ПОРОЦИ ОСВАЈАЈУ МЛАДЕ" СУФИНАНСИРА МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ И ИНФОРМИСАЊА РС

СЛАВКО ХИЛВЕРТ: ЖИВОТНА ПРИЧА-КАКО САМ ПРЕСТАО ДА БУДЕМ НАРКОМАН

Ја сам нашао свој пут!

● Своје искуство о уласку, и после 30 година изласку из света дроге, Славко Хилверт описао у својој књизи „Од смрти до живота“

Славко Хилверт је одрастао у Пожаревцу као Славко Јовановић. Његов живот је занимљив и свакако излази из оквира уобичајених животних прича. Графичар, ликовни педагог, музичар и на крају писац. Свој животни ток поделио је са свима онима који желе да прочитају његову једину књигу "Од смрти до живота". И више од животне приче, поделио је своје иску-

сам алкохоличар, наставља Славко причу о свом животу зависника. Наручио сам у "Кафе ресторану" прво пиво, осетио сам да ми се врти и кренуло је. После улази дрога...

АЛКОХОЛ И ДРОГА

"То јесте другачије, прича Славко. Не можеш да упоредиш алкохоличара са наркоманом иако обе супстанце изазивају зависност. Када се алкохоличар напије, нема никакве визије. Када се узима дрога отварају се нове димензије, које се никад не виде у алкохолу. Разлика је велика, када се напијеш ујутру када се пробудиш сав се тресеш. Са дрогом нема таквих проблема. У алкохолу ти мозак све више затупљује, од дроге ти се мозак бистри. У почетку јесте лепо, али после почнеш да пропадаш.

Када сам много година касније схватио да више не може тако, када је жена почела да пита докле, када се ћерка уплашила моје смрти, и ја већ одлазио у цркву, покушао сам да мењам свој живот. Упознавао сам Христа и Библију и хтео сам напоље, а то није било једноставно јер нисам био газда свог тела. Ако не

узнем оно што оно тражи, онда долазе болови, који су умели да трају по две, три недеље. Увек када бих покушао, после неколико дана лежања у боловима, провоцирао сам ситуацију да се појави неко ко ће да ми да дрогу и ја сам јој се враћао. Узимао бих поново, болови су нестајали, али би настајао онај стид да нисам издржао, па сам правио нови ратни план.

Ја сам стално изнова обећавао, стоји у књизи "Од смрти до живота". Још само овај цоинт. Само још овај пут!

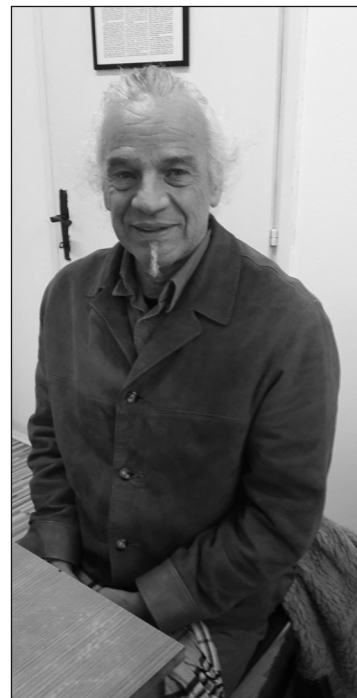
То је трајало годинама. Безбројна обећања особама које сам волео и које су ме волеле. На хиљаде пута чинило ми се да сам изговорио да нећу више и да прекидам са свима! Чак сам и Филипу, још док је био мала беба обећавао: Филипе, сине мој, ево тата неће више...никад више!"

ПОСЛЕДЊИ ЦОИНТ

Нови ратни план са обећањем- још само овог пута – правио сам, и када сам запалио последњи цоинт и после се у болу, са мишљу готово је, једне ноћи у немачком градићу "обесио" на бандеру. У том тренутку сетио сам се пастора и његове реченице, која ме је разочарала када сам му признао своју зависност. "Зашто ти то мени причаш, ако има нешто што не можеш сам да разрешиш, зашто не кажеш Христу". То је за мене најважнија реченица, и за све људе. То је реченица коју ја сада остављам свима. Ја сам ту реченицу схватио осам месеци касније, качећи се на бандеру пун дроге, готов да умрем. Онда се сетио те реченице и ту молитву коју сам тада упутио не могу више да поновим. Признао сам све у потпуној искренности и у само једној секунди престао да будем наркоман што је про-

тив свих медицинских знања. Док је трајала молитва, Бог је очистио моју зависност, она је нестала. Нестала је и физичка и психичка зависност одједном.

„Ново јутро и ја опет схватих да сам спавао као беба. Нисам се ниједном пробудио. Устао сам и у први мах помислих да све испричам Бранкици, али поново као синоћ, моја уста постадоше непомична. Чак и када се Филип пробудио и приближио у намери да буде у центру моје пажње, ја сам остајао седећи за нашим великим старим столом добијеним од Хајди и само се кратко поигравао са њиме. Јана као да је осетила да се нешто велико дешава, седела је у мојој близини и посматрала ме неприметно. А у мени као да се одвијала нека



Оснивач прве YU блуз групе

У најави промоције књиге „Од смрти до живота“, првог и јединог књишког дела Славка Хилверта, бившег зависника, одржане у амфитеатру Спенса у Новом Саду прошле године, поред осталог наведено је:

-У питању је аутобиографско дело ликовног уметника, карикуристе, првог југословенског извођача блуза на усној хармоници и оснивача прве YU блуз групе. На светској ранг листи из 2001. године био је шести у свирању дијатонског блуза на усној хармоници.

Аутор у првом лицу једине исписује потресне странице свог живота који је углавном провео као наркомански зависник не кријући "Голготу" коју је преживео и он и његова породица. Врло успешну професионалну каријеру на европској музичкој сцени прагали су веома тешки лични и породични тренуци.

чудна борба. Нисам могао да објасним шта се то дешава. Јучерашњи дан без болова ме је скроз збунио, а посебно сећање на изговорену молитву и њено дејство. Увек би изнова гледао на зидни сат и поново проверавао, нагињући се напред-назад, проверавајући тако могући бол у леђима, али њега ни данас није било. Одмах затим бих увлачио ваздух у плућа, али ни моје дисање није откривало никакве знаке погоршања. Тада сам помислио да испричам својој жени све о синоћњем догађају и о тој својој најчуднијој молитви до сада и о мом, по први пут одбијеном цоинту, и парчету хашиша који сам оставио код Јорга, а посебно о мирно проспавањем ноћима и садашњем стању без болова", описао је Славко свој други дан без дрога питајући се хоће ли још једнапут поклекнути?

То је био мој последњи цоинт иако сам у свет дроге ушао са 23 године. Никад нисам крио да се дрогирам и користио сам свашта, марихуану, хашиш, ЛСД, хероин, природне и хемијске дроге. Био сам "стоунд" стално, и пуно пута у стању "овердоуз". Тако сам решавао своје

смртно питање мислећи да узмеш превелику дозу и мртав си, значи немаш времена за смрт у глави.

Сада деца узимају дрогу са 11, 12 година, она је свуда околу. То је страшно. То није иста дрога, другачија је, узмеш је три пута и готов си, ако је не узмеш четврти пут, све те боли. Зависност од хемијских дрога је много јача и много озбиљнија од природних, мада болове имаш и од једних и других. Од хемијске се много лакше губи живот. Не могу да издрже да би нашли прави пут. Ја сам прави наркоман постао тек након периода од двадесетак година и Бог ми је дао снагу да издржим оно што је следило.

Никада нисам покушавао да се лечим кроз медицински третман, нисам хтео. Готово сви моји пријатељи који су у Немачкој покушавали су мртви или ментално оштећени. Уместо дроге користе се лекови, који исто стварају зависност или тако нешто. Постоје и ти центри за изолацију, можда је корисно...мада мислим да се то ради првенствено ради новца. Ја сам нашао свој пут, јер верујем да је Бог имао план за мене.



ство о уласку и тридесетак година након тога, изласку из света дроге. Овој искреној причи кроз књигу и лично у разговору коме се радо одазвао боравећи дан-два у Пожаревцу, посветили смо простор у серијалу "Пороци освајају младе".

"Код мене је проблем настао, почео је своју причу Славко, у четвртм разреду основне школе када сам разумео смрт у правом смислу те речи, на часу. Прво сам се уплашио губитка мајке, а затим и за своје постојање. Није тако било са осталом децом која су била на часу. Чим је звонило, наставили су своју игру. Ја сам остао залеђен и нисам желео да личим на њих. Попустио сам у школи и настало је бежање, бежање од стварности. Остао сам слеђен, доживљавао сам себе као кост и кожу пуну страха. Тако сам проводио време, ноћу нисам могао да спавам док су други спавали. Питао сам се како је могуће да неко живи, а зна за свој крај? Мислио сам да нисам нормалан јер је свет причао да је смрт нормална.

Онда сам се окренуо спорту. Спорт сам покушавао да себе умирим. Све што сам радио, радио сам да нађем мир. Настајао сам толико себе да запослим да више не размишљам о смрти.

После периода са спортом који је трајао неколико година, престао сам да будем задовољан. Схватио сам да правим храну коју ће црви дуже да једу јер има више мишића.

У року од пола сата постао

Путује, прича и свира

Одлазећи из редакције "Реч народа" након што је испричао део свог живота, Славко Хилверт је кренуо пут немачког града на северу где има "свирку". Његов инструмент је усна хармоника – професионално се бави музиком од 1994.године и свира блуз. Оснивач је групе "Two Bags Bluesman's Band". На светском такмичењу на усној хармоници освојио је 6.место и поносан је на то. Сада свира "лукаво" како каже, јер је добро познаје. Не свира оном брзином и онолико тонова због проблема са хроничном опструктивном болешћу плућа.

Ипак, у немачки градић на северу није отпутовао само због свирке већ и због пријатеља са којим жели да разговара још једном и скрене га са пута дроге.

"Можда ће овог пута чути", каже одлазећи.

"Све што радим сада је да путујем по целом свету и причам своје искуство. Овде у Србији, Македонији, био сам у Америци, Канади, Енглеској, Немачкој, Аустрији. Где год ме позову и хоће да чују. Зато сам и књигу "Од смрти до живота" написао иако нисам никада до тада писао. Она је моја искрена исповест, ја сам све то тако доживео."